

Podpora menšin už většině lidí leze krkem. Vaše práce, aktivisté. Senátní kandidátka Daniela Kovářová o lži, cenzuře a užitečných idiotech

- CZ24 News | 15. září 2022

ČESKO: „Extrémní feministické hnutí, bojovní aktivisté za práva žen a sociální inženýři, kteří si myslí, že mají patent na život a chtějí nás převychovat. Nikdo jim neodporuje, a protože mají silnou mediální podporu a jsou halasní, zdá se jim, že vítězí. Proto se vyjadřují naopak ve prospěch mužných mužů a ženských žen,“ říká Daniela Kovářová, bývalá ministryně spravedlnosti, prezidentka Unie rodinných advokátů a nezávislá kandidátka do Senátu za Plzeň-jih. A tvrdí, že navzdory snahám duhových aktivistů byla, je a bude naprostá většina společnosti heterosexuální.

„Kdekdo tady chrání nejmenované planetu, zvířátka, rostlinky, korály... Já chci chránit ženskost a mužnost,“ napsala jste ve svém komentáři s tím, že jde o přežití lidstva i světa. Jsou ženskost a mužnost opravdu tak vážně ohroženy? Kde se to projevuje?

Jsem ráda ženou a chovám se jako žena. Proto se ke mně muži celý život jako k ženě chovají – ochranně a galantně. Očekávám, že mě budou chránit a nosit na rukou a že se tak budou chovat ke všem ženám, protože my ženy jsme matkami, dcerami a rodičkami. A taky ozdobou. Rovnost ani rovnoprávnost mezi muži nevyžadují, mně totiž vyhovuje, že lidé reagují na sebe vzájemně, nechovají se vůči sobě neutrálně. Pak si však muži v médiích přečtou, že jejich mužský a mužný přístup není moderní, že testosteron je škodlivý a že je třeba silné muže převychovat, podobně jako ve filmu Sexmise. Některé mužatky muže vyhazují ze sedla bojovným a chlapáckým způsobem, který naopak mnohé muže děsí. Ráda bych vrátila do života ženskost a mužnost, protože obojí dohromady vede k celistvosti a dokonalosti. Zejména mužnost v našem světě spíše chybí, než aby přebývala.

Proč tomu tak je? Kdo nebo co za to může?

Extrémní feministické hnutí, bojovní aktivisté za práva žen a sociální inženýři, kteří si myslí, že mají patent na život a chtějí nás převychovat. Nikdo jim neodporuje, a protože mají silnou mediální podporu a jsou halasní, zdá se jim, že vítězí. Proto se vyjadřují naopak ve prospěch mužných mužů a ženských žen. Nikdo jiný to nečiní, a tak tito progresivisté tvrdí, že mají patent na rozum a na život a chtějí převychovat ostatní. Jenomže já žiju v reálném světě na venkově a tam ty jejich progresivistické bludy neplatí. U nás je svět ještě normální a já si přeji, aby takový zůstal co nejdéle.

A jak se bránit, aby se ženskost a mužnost zachovala?

Tím, že ženy budou něžné, usměvavé, budou o muže a o vztahy pečovat, starat se o členy rodin a své blízké a uvědomí si, že děti jsou součástí plnohodnotného života. Tím, že muži budou odvážní a stateční, budou držet slovo, milovat své ženy a děti a starat se o ně a o rodiny a vztahy. A že obě pohlaví nedovolí, aby je pitomí progresivisté svými duhovými nátlaky umlčeli, a budou si žít, myslet, mluvit, jednat a chovat se po svém a tak, jak cítí.

Vadí vám, že se v pohádkách, v pohádkových knihách i třeba omalovánkách objevují dva princové, kteří se mají rádi, černoši a mnoho dalšího, co má děti přimět vnímat svět i očima

sexuálních menšin?

Vadí mi lži a cenzura, které se dnes říká politická korektnost. Užiteční idioti ji vynucují řečmi o křehkých lidských duších, o nutnosti ohleduplnosti a šetření citů jiných, ale v dnešní extrémní podobě je výsledkem cenzura knih, filmů, vtipů, písní a zavedených slov a termínů a naprosté popření svobody slova. Svoboda slova znamená, že se mi nemusejí líbit vtipy, které dělá někdo jiný, ale že mu nebudu zakazovat, aby je dělal. Jakmile začnu říkat, že z nějakého tématu si nelze dělat legraci, zavádím cenzuru. A ta je v normálním světě nepřijatelná, ať ji někteří lidé odůvodňují chytlavými báchorkami. Proto říkám, že je třeba chránit planetu. Planetu Mars a planetu Venuši. Symboly ženství a mužství. Bezpohlavní planety chránit nechci.

Právě tato témata jsou však aktuální. Média se věnují manželství homosexuálů, adopcím dětí homosexuálními páry, změnám pohlaví a tak dále. Zkratka LGBT už zdaleka nestačí a přibývají další písmenka i neziskové organizace, které se zabývají jejich právy - za podpory Evropské unie. Jak velký vliv mají tyto faktory?

Navzdory snahám duhových aktivistů byla, je a bude naprostá většina společnosti heterosexuální. Ochrana menšin nesmí nikdy vést k jejich upřednostňování před většinou. Většina většinou vždycky zůstane. Proto by také většina mediální prezentace, reklam, filmů, knih, článků a projevů měla být věnována většině. Naše společnost je už několik desítek let tolerantní a rovnostářská, menšinám se žádné příkoří neděje, a to, co se objevuje v médiích, jsou bulvárně nafouknuté a zveličené drobnosti, které na první stránky novin nepatří.

Aktivisté překročili hranici slušnosti a svým halasným rykem způsobili, že podpora menšin už většině společnosti leze krkem a jsou na ni alergičtí. Skutečným menšinám tak duhové průvody ubližují, místo aby jim pomáhaly. Svou pozornost by aktivisté měli soustředit spíše do zemí třetího světa, kde ženy kamenují a homosexuály usmrcují. U nás už si vybojovali, co mohli. Dalším tlakem a vynucováním pozornosti už budou jen tratit. Z úst mnoha svých kamarádů homosexuálů to slyším často.

„Kdekdo se zaklíná Evropou, spoléhá na nějaké bruselské recepty. Znáte nějaký, který opravdu funguje? Já tedy ne. Když se něco nedaří, tak je to proto, že jsme ještě málo evropští. Zajímavé ale je, že to, co funguje na národní úrovni, na úrovni Bruselu selhává,“ říkal na kongresu ODS současný premiér Petr Fiala v roce 2014. Upozornil na to server Echo24. Co se podle vás od té doby změnilo, že podobnou kritiku neslycháme z jeho úst i nyní?

O tom, jak chutná moc, vyprávějí mnohé knihy. Od premiéra, který údajně předsedá Evropské unii, bych očekávala, že 1. července 2022 bouchne do stolu, nastolí zásadní témata, definuje naše zájmy a bude udávat tón diskusi. Odvážný premiér by se o to aspoň pokusil, stejně jako by odvážný premiér – například ztělesněný Hughem Grantem v Lásce nebeské – nevybíravě vyprovodil německého kancléře, kdyby na něj tlačil tak, jako nedávný německý host tlačil na zrušení veta v Evropské unii. Jaká škoda, že odvážného premiéra nemáme.

Jaké hodnocení vystavíte vládě ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Pirátů za posledních devět měsíců jejich působení?

Podívejte se na mou první odpověď. Ve vládě sedí málo statečných chlapů, kteří by věděli, co dělat, a dělali to. Bohužel. Jen se drží sesle. Každý měsíc dobrý.

Podle poslance a expremiéra Andreje Babiše (ANO) vláda při řešení energetické krize selhala. Je to podle vás pravda?

To nemusí říkat Andrej Babiš, to přece každý vidí na vlastní oči. Vláda neudělala skoro nic. Strčila hlavu do písku a čekala, že problém přejde. Teprve nyní začíná vymýšlet polovičatá řešení, a přitom svádí odpovědnost na válku na Ukrajině. Ale energetická krize už trvá déle než rok a vláda dosud nepojmenovala příčinu. To se pak ale obtížně hledá lék, když si lékař lže do kapsy a nemá odvahu se ani podívat na teploměr.

Co by podle vás měla v této věci udělat jinak? A pomohou lidem kroky, které vláda připravuje - úsporný tarif a podobně?

Základním problémem je nesmyslná a léty prosazovaná politika Green Dealu spočívající v sebevraždě snaze snížit emise kysličníku uhličitého spolu s podporou neekonomických, v uvozovkách obnovitelných zdrojů, zvráceným dotačním systémem, emisními povolenkami – moderní verzí odpustků a uzavíráním dolů a klasických energetických zdrojů. Vláda se chová podobně omezeně, jako když se vydáte špatnou cestou na opačnou stranu mapy. Dokud si nepřizná původní chybu a nezmění svůj přístup k zelenému nesmyslu, budou škody jen narůstat a údajně léčivé kroky budou jen homeopatické a prakticky k ničemu. Nejhorší je, že všechny dosud udělané tragické hlouposti mají velkou setrvačnost, takže i kdyby dnes nastoupila nějaká rozumná moc a okamžitě se zeleným šílenstvím skončila, energetika se bude zotavovat deset let.

Jako advokátka a zároveň kandidátka do Senátu jako nezávislá jste mi minule řekla, že se chcete věnovat rodinnému právu a individuálním svobodám. Čemu konkrétně? Kde vnímáte problémy a nedostatky zrovna v rodinném právu?

Děsně mi vadí obrovské a nepřehledné množství nesrozumitelných právních norem. Úkolem práva je snižovat tlaky a třenice ve společnosti, ale dnešní slepenec statisíců povinností není schopen nikdo přečíst ani se podle něj chovat. Jen my právníci se před vámi laiky tváříme, že mu rozumíme a že vám pomáháme v orientaci, ale velmi často jsme sami zmateni a nevíme. I v rodinném právu máme několik stovek paragrafů, podle kterých nikdo reálně nežije a které se budto u soudů vůbec nepoužívají, nebo jejich nejasnost a rozpory způsobují problémy. Zákony je třeba škrtat a celý systém potřebuje zásadně zjednodušit.

A kde u individuálních svobod?

Lidé nežijí podle zákonů ani podle ústavy a Listiny základních práv a svobod. Žijeme podle toho, jak nás vychovali doma. A koho doma vychovali špatně, toho žádný stát, právo, soud ani vězení nepřevychová. Nároků a práv má kdekdo plnou pus, ale život sestává spíš z povinností. Stát by udělal nejlépe, kdyby lidem do jejich životů mluvil co nejméně. Podívejte – jako senátní kandidátka už čtyři měsíce intenzivněji než dřív cestuju křížem krážem jihoplzeňským venkovem a každý den mluvím s desítkami lidí. Většinou vůbec nechápou, jak žijí, myslí a přemýšlejí ti politici a zákonodárci v Praze. Jako kdyby nechodili nakupovat, nebavili se se sousedy, jako kdyby vůbec nevěděli, co běžného venkovského občana trápí. Individuální svobody to určitě nejsou.

Na venkově si svoje práva a svobody lidé ohlídat umějí a přejí si, aby je byrokrati otravovali co nejméně. Kromě drahoty a obav z budoucnosti je štvou lži a politická korektnost a pak taky státní zásahy, administrativa a úřední šikana. Papíry, informované souhlasy, lejstra, dotazníky, hlášení, omezování a kontroly. Pro mladého úředníka, který hned po škole zasedne na ministerstvu, není problém vymyslet nové hlášení, papír, statistickou povinnost nebo byrokratickou obstrukci, ale pro občana každá taková hovadina představuje ztrátu času, nervy, peníze a o kus méně důvěry ve stát.

A důvěra je přesně to, co by teď stát i vláda potřebovaly. Tak by se podle toho měly chovat a důvěru občanů si sakramentsky zasloužit.

Zdroj: Parlamentní listy